

ԲԱՐԵՊԱՇՏԸ ԼԵԶՈՒՆ ԿՐՆԱՅ ԶՍՊԵԼ

1.- Ան որ գիտէ իր խօսքը կշռել՝ կատարեալ մարդ է, ինքզինքին իշխելու կարող (Յակոբոս 3:2):

2.- Ով որ ինքզինք բարեպաշտ կը սեպէ, սակայն իր լեզուին սանձ չի դներ, անիկա ինքզինք կը խարէ, որովհետեւ անօգուտ է իր բարեպաշտութիւնը (Յակոբոս 1:26):

3.- Որեւէ տգեղ խօսք չելլէ ձեր բերանէն: Խօսեցէ՞ք միայն ինչ, որ պէտք է ինչ, որ բարի է՝ ուրիշներուն հաւատքը ամրապնդելու համար, որպէսզի լսողները Աստուծոյ շնորհքովը լեցուին (Եփեսացիս 4:29):

4.- Շատ խօսքերուն մէջ յանցանք պակաս չէ, բայց իր շրժունքները զսպողը խելացի է (Առակաց 10:19,20):

5.- Ո՞վ Տէր, պահապան դի՞ր իմ բերանիս, ու իմ շրժունքներուս դուռը պահապանէ (Սաղմոս 141:3):

6.- «Ով որ կ'ուզէ կեանքը սիրել եւ բարի օրեր տեսնել, թող իր լեզուն պահէ եւ չարութիւն չխօսի, թող իր շրժները փակէ եւ նենզութիւն չխորհի, թող չարէն հեռանայ եւ բարիք գործէ, թող խաղաղութիւն կամենայ եւ զայն հետապնդէ:»

Որովհետեւ Տիրոջ աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն եւ ականջները պատրաստ են անոնց աղօթքները լսելու (Ա. Պետրոսի 3:10-12):

ՀԱՅՑԵՒ:

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՔՉԱԲԹԻ ԳԻՇԵՐՈՒԻԱՆ
ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳ

Կազմակերպութեամբ Կրօնական Ժողովին եւ Ազգային Առաջնորդարանի Երիտասարդական Յանձնախումբին, Երեքշաբթի, 30 Ապրիլ 2019-ին սկսեալ եւ ամէն Երեքշաբթի գիշեր, ժամը 7:00-8:00, Պուրճ Համուտի Ս. Վարդանանց Եկեղեցւոյ մէջ պիտի մատուցուի սուրբ պատարագ:

Սուրբ պատարագը պիտի երգէ հաւատացեալ ժողովուրդը: Սուրբ պատարագի ընթացքին, հոգեւոր խորհրդածութիւն պիտի կատարէ Լիբանանի Հայոց Առաջնորդ՝ Գերշ. Տ. Նարեկ Արքեպիսկոպոս: Այս սուրբ պատարագին նպատակն է առիթ տալ մեր այս հայորդիներուն, որոնք Կիրակիի կողքին, շաբթուան ընթացքին եւս կը փափաքին Հայ Եկեղեցւոյ հոգեւոր սնունդը ստանալ: Կը հրաւիրենք մեր ժողովուրդի զաւակները իրենց ամենօրեայ հելքին մէջ պահ մը կանգ առնելու եւ աղօթքով Աստուծոյ ու իրարու հետ ըլլալու:

Սիրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերքը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, Եկեղեցիներու բանկալին մօս: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտուել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ԺԲ. ՏԱՐԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ

ՔԻՐԱԿԻ 21 ՅՈՒՆԻ 2019
ԹԻՒ 29

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒՏԱԾՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ
Ես. 3.1-11: Հո. 11.13-24:
ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒՏԱՐԱՆԸ ԸՆ ՍԱՏԹԷՈՍԻ 14.13-21

Երբ Յիսուս Յովիաննեսի գլխատումը լսեց, նաւակով մեկնեցաւ այդտեղին եւ առանձին գնաց ամայի վայր մը: Շրջանի քաղաքներուն բնակիչները լսելով ասիկա, քալելով հետեւեցան իրեն: Երբ Յիսուս նաւակէն դուրս ելաւ, տեսաւ մեծ բազմութիւնը, զբաց անոնց վրայ եւ հիւանդները բժշկեց:

Երեկոյեան, իր աշակերտները իրեն մօտեցան եւ լսին. «Ամայի տեղ ենք եւ ժամանակն աղ ուշ է: Արձակէ՛ ժողովուրդը, որպէսզի երթան շրջակայ գիտերը իրենց համար ուտելիք գնելու»:

Յիսուս ըսաւ. «Իմչո՞ւ իրենք երթան: Դուք սուէք անոնց ուտելիքը»: Անոնք ըսին Յիսուսի. «Հոս զերէ ոչինչ ունինք, բացի իինչ հացէ եւ երկու ձուկէ»:

Յիսուս ըսաւ. «Հոս բերէք ասոնք»: Եւ հրամայեց որ ժողովուրդը նստեցնեն խոտին վրայ: Ապա առաւ իինք հացը եւ երկու ձուկը, փառք տուաւ Աստուծոյ, օրինեց, կտրեց հացերը եւ տուաւ աշակերտներուն, որոնք բաշխեցին ժողովուրդին: Բոլորն ալ կերան ու կշտացան. եւ աշակերտները աւելցած կտորները հաւաքելով տասներկու սակառ լեցուցին: Իսկ ուտողներուն թիւը շուրջ հինգ հազար էր, կիներն ու մանուկները շհաշուած:

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԸ ԿԸ ՓՈԽԷ ՄԵՐ ԿԵՍՆՔԸ

Կը պատմուի, թէ հիւսիսային Ափրիկէի մէջ մարդակեր մը դարձեալ կու գայ եւ ինքինք կը նուիրէ աղօթքի եւ Սուրբ Գիրքի ընթերցանութեան: Օր մը հանրային պարտէզի մը մէջ նստած, երբ Սուրբ Գիրք կը կարդար, Ամերիկացի մը կը տեսնէ զինք եւ ծաղրելով կ'ըսէ. «Դու՛ն, ո՛վ Ափրիկեցի, դո՞ւն ալ սկսար Սուրբ Գիրք կարդալ»: Նորադարձ Ափրիկեցին կը պատասխանէ ըսելով. «Եթէ Սուրբ Գիրք չկարդայի, դուն իիմա իմ նաշու եղած պիտի ըլլայիր»: Այս պատմութիւնը մեզի կը սորվեցնէ, թէ ինչպէս Սուրբ Գիրքը կրնայ փոխել մարդուն կեանքն ու նկարագիրը: Ատիկա մարդակեր մարդու կը վերածէ մարդասէր մարդու:

ՄԱՐԳԱՐԵԱԿԱՆ ԳԻՐՔԵՐ

ՊՈՂՈՍ ԱՌԱՔԵՆԱԼԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԵՒԻՆ ԳԻՐՔԵՐ 3.1-11

Ահաւասիկ, երկնաւոր Զօրքերու Տէրը Հրէաստանն ու Երուսաղէմը պիտի զրկէ իրենց զօրութիւնը եղող նեցուկ-ձերէն, հացի եւ ջուրի ամրող պաշարէն:

Ալ պիտի չունենան ո՞չ յաղը կտրին ու պատերազմիկ, ո՞չ դատաւոր ու մարգարէ, ո՞չ գուշակ եւ երէց, ո՞չ յիսնապես ու հիանալի խորհրդատու, ո՞չ իմաստուն ճարտարապես եւ ո՞չ ալ ճարպիկ կախարդ:

Դեռահաս պատանիներ իշխան պիտի կարգեմ անոնց վրայ եւ ժմահանոյքը պիտի ըլլայ անոնց իշխողը:

Մարդիկ իրարու պիտի իյնան, ընկերն իր ընկերոց պիտի կեղեբէ, երիտասարդը արհամարհանելով պիտի ընդդժմախուէ ծերին եւ գոեհիկը՝ ազնուականին:

Այն ատեն ամէն մէկը իր եղբայրը կամ հօրը ընտանիքին մէկ անդամը պիտի բռնէ եւ բսէ. «Դուն պատմուան ունիս, եկուր մեր իշխանը եղիր եւ մեր ունելիքը դուն հայրայքէ»:

Իսկ անիկա պիտի պատասխանէ. «Ես ձեզի օգտակար չեմ կրնար ըլլալ, որովհետեւ ո՞չ ուտելիք ունիմ տունս, ո՞չ հագուելիք. Այս ժողովուրդին իշխան չեմ ըլլար»:

Երուսաղէմը լուսեցաւ եւ Հրէաստանը կործանեցաւ, որովհետեւ իրենց ընակիշները անօրէնութիւն խօսեցան եւ Տիրոց հակառակ գործեցին:

Ուստի իրենց փառքը նսեմացաւ, իրենց երեսէն ամօրը վերցուեցաւ: Առումացիններուն պէս իրենց մեղքերով պարծեցան, առանց ծածկելու: Վայ իրենց. իրենք իրենց գլխուն չարիք բերին:

Շարունակել Աստուածաշունչն

ՊՈՂՈՍ ԱՌԱՔԵՆԱԼԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐ ՀՈՒՎՄԱՅԵՑԻՆԵՐՈՒՆ

11.13-24

Ձեզի՝ հերանոսներուդ կ'ըսեմ. հերանոսներու առաքեալ ըլլալու իմ պաշտօնովս կը պարծենամ մտածելով, որ թերեւս այս ձեւով ազգակիցներուս նախանձը գրգոնմ եւ յաջողիմ անոնցմէ ոմանի փրկել: Որովհետեւ, եթէ Աստուած զանոնի մերժեց որպէսզի հերանոս աշխարհը հաշտեցնէ իրեն հետ կը նշանակէ, թէ երբ վերստին ընդունի զանոնի մենելներու յարութիւնը տեղի պիտի ունենայ:

Թէ Աստուած վերստին պիտի ընդունի զանոնի յստակ է, որովհետեւ երբ բերքին երախայրիքը Աստուծոյ ընծայուած է կը նշանակէ, թէ ամբողջը Աստուծոյ ընծայուած է: Նոյնպէս, եթէ ծառին արմատները Աստուծոյ նուիրուած են կը նշանակէ, թէ նիւդերն ալ Աստուծոյ նուիրուած են: Ճիշտ է, որ այդ նիւդերէն ումանի կորուեցան եւ դուն, որ վայրի ճիթենի մըն էիր՝ անոնց տեղ պատուաստուեցար եւ այդ ճիթենիին արմատներէն եկող հարուստ աւիշը ըմպեցիր: Բայց մի՛ պարծենար եւ մի՛ արհամարհեր կոտրած նիւդերը: Մի՛ մոռնար, որ դուն արմատներուն վրայ հաստատուած ես եւ ո՞չ թէ արմատները քու վրադ: Ճիմա պիտի ըսես. «Աստուած այդ նիւդերը կորեց զիս պատուաստելու համար»: Իրաւ է: Անոնի հրեաները կտրուեցան, որովհետեւ չհաւատացին եւ դուն՝ հերանոսդ, հաւատալուդ համար արմատին վրայ հաստատուեցար, բայց մի՛ հպարտանար, այլ վախցի՛ր:

**ՀԱՐՈՒՆԱԿԵԼ
ԸՆԹԵՐԹԱՆՈՒԹԻՒՆԸ
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՄԸՆՉԵՆԸ:**

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԶԱՅԱՐԻԱ ՄԱՐԳԱՐԵ

Զաքարիա անունը թարգմանաբար կը նշանակէ՝ «Ան, որուն կը յիշէ Տէրը» եւ կամ «Տէրը կը յիշէ»: Այս անունով Ճին Կտակարանին մեջ յիշուած են աւելի քան բան անհատ: Սակայն Զաքարիա մարգարէի անունը կը յիշատակուի Անգէի անուան կողքին, որպէս Տանարի վերակառուցման գործի ջատագով: Ան իր մարգարէական առաքելութիւնը իրականացնուցած է Դարեկի տիրապետութեան երկրորդ տարին, մեր թուարկութենէն առաջ 520-516 թուականներուն միշեւ: Տանարը սկսած էր վերակառուցուի, երբ ան կը յայտարարէ իր առաջին մարգարէութիւնը, ապա երկրորդը եւ երրորդը: Մարգարէն իր աստուածային կանխասացնութիւններով բաշալեր կը հանդիսանայ ժողովուրդին, կը միջիթարէ զանոնի աստուածային առաստ օրինութիւններով եւ սրբարանի վերականգման յոյսով, ինչպէս նաև կը յիշեցնէ անոնց ընտրեալ ժողովուրդ ըլլալու հանգամանքը:

Զաքարիայի մարգարէութիւնը, որ տասնմէկերրորդն է Ճին Կտակարանի մարգարէութիւններու ժողովածուներու շարքին, կ'ընդգրկէ տասնչորս գուուի եւ կը բաժնուի երկու մասի: Առաջին մասը կը բովանդակէ ուրտեսիլքներ, որոնի իրականնութեան մեջ երկնային պատասխաններ են երկրին ու այդ ժամանակաշրջանը յուզող հարցերուն: Այս տեսիլքներէն եսք, Աստուած խորհրդանշական գործողութեամբ մը Զաքարիային ցոյց կուտայ, որ մարգարէական բոլոր հեռանկարները կը տանին դէպի Մեսիային յայտնութիւնը: Ապա, յաջորդ մասին մեջ կը բացայայտուի Մեսիային երկրորդ փառաւոր գալուստը եւ Անոր ընկալումը երրայցի ժողովուրդին կողմէ:

Ընտրեալ ժողովուրդի մնացորդացը դարձի կու գայ եւ կը մաքրագործուի: Կը հաստատուի Աստուծոյ թագաւորութիւնը, թշնամի ժողովուրդները ահեղ դատաստանի կ'ենթարկուին եւ Երուսաղէմը կը դառնայ ազգերու հոգեւոր կեանքի կեդրոննը:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏՄԱԽԱՎԱՐԱԿԱՆ
ՎԱԺԻՆ

Ո՞Վ Է ՊԱՏՄԱՐԱԳԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ ՀԱՍՏԱՏՈՎԸ

Յիսուս Քրիստոս՝ իր մատնութեան երեկոյին: Երբ վերնատունը իր աշակերտներուն հետ սերդան նստած էին, Ճին Ուխտի Զատիկը կատարելէն ետք, Նոր Ուխտի Զատիկը կատարած Հացը առնելով ըսաւ. «Անէ՛, կերկ՛, ասիկա իմ մարմինս է» (Մտ 26.26), ապա բաժակը առաւ ու ըսաւ. «Ամենիդ ալ խմեցէ՛ ասկէ, ասիկա իմ Նոր Ուխտիս արիւնն է» (Մտ 26.28) եւ զայն Առաքեալներուն հաղորդելով պատութեց միշտ կատարել հաղորդութեան խորհուրդը, ըսելով. «Այս մէկը կատարեցէ՛ իմ յիշատակիս համար» (Ա. Կրթ. 11.24):

ԵԹԵ ՅՈՒՍԱՀԱՍ ԷՌ, ԱՊՈԹ-ՔԸ ՁԵԶ ԿԲ ԶՈՐԱՑՆԵ

- 1.- Իրիկունը լաց կայ, բայց առտուն՝ ուրախութիւն: (Աղ. 30.5)
- 2.- Տէրը մօտ է անոնց, որոնց սիրտը կոտրած է ու հոգիով խննարհաններ կ'ապրեցնէ: (Աղ. 34.18)
- 3.- Սպասելով սպասեցի Տիրողը, որ ծոեցաւ ինծի ու լսեց իմ աղաղակս եւ զիս կորստեան փոսէն, տղմալից կաւէն հանեց ու ոտքերս վէմի վրայ ամրացուց ու բալուածքս հաստատեց: (Աղ. 40.2-3)
- 4.- Ինչո՞ւ կը ցածնաս, ով իմ հոգիս եւ ինչո՞ւ իմ ներսիդիս ես: Աստուծոյ յուսայ, վասնի անգամ մըն ալ զանիկա պիտի գովեմ: Ան է իմ երեսիս փոկութիւնը ու իմ Աստուածս: